

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316217651
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1316217651.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: G.. I. T., nar. X.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, D., adresa na doručovanie: S. D. XX, D. proti žalovanej: W.. N. T., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXXX/X, D., zastúpenej: JUDr. Ladislav Pavlovič, advokát, so sídlom Štefánikova 5, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 25.11.2016, č. k. 17C/242/2016-23, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť umožniť mu vstup do trojizbového bytu č. XX na 11. poschodí bytového domu v D., na T. A..Č.. X a strpieť, aby žalobca v predmetnom byte býval, ďalej, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa všetkého, čo viedlo k obmedzeniu alebo odňatiu práva žalobcu bývať v predmetnom byte.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie, ktorým návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel, právne odôvodnil ust. § 325 ods. 1, 2, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne nedôvodnosťou návrhu, keď v danom štádiu vzťahov medzi stranami sporu nemôže žalovanú prinútiť, aby proti jej vôli ako výlučnej vlastníčky bytu s ňou žalobca zdieľal spoločnú domácnosť, čím však nie je dotknuté právo žalobcu domáhať sa nárokov z predmetného bytu v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželstva. Uviedol, že v čase rozhodovania súdu bolo zistené, že podľa výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX k.ú. D., je predmetný byt vo výlučnom vlastníctve žalovanej a v prospech žalobcu nie je zriadené vecné bremeno práva doživotného užívania, pričom manželstvo strán sporu bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31.5.2016, sp.zn. 37P/22/2016 rozvedené a žalobcovi bol zrušený trvalý pobyt adresy predmetného bytu na žiadosť žalovanej rozhodnutím Mestského úradu Senec zo dňa 19.9.2016.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby sa súd prvej inštancie opätovne a skutočne zaoberal jeho návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a v plnom rozsahu mu vyhovel. Uviedol, že predmetný družstevný byt spočiatku so žalovanou užívali ako spoluužívatelia (zápisnicu o dohode a výmer mesačnej úhrady za byt osobne prevzal a podpísal) a po piatich rokoch od uzavretia manželstva ho odkúpili do osobného vlastníctva za spoločnú hotovosť. Poukázal na to, že žalovaná ho pri uzavieraní zmluvy o prevode vlastníctva k bytu falošne presvedčila, aby bol byt prevedený iba na jej osobu, hoci pôvodná zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu bola vypracovaná na oboch užívateľov bytu (v tom čase si neuvedomil, že uvedené je v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého byt, ktorého nájomcom je fyzická osoba, môže vlastníkom domu previesť

do vlastníctva len tomuto nájomcovi). Žalovaná podľa jeho tvrdenia mala prepísať titulnú stranu dohody o odkúpení bytu tak, že v nej uviedla iba svoje meno. Na základe uvedeného má za to, že predmetný byt nadobudli spoločne so žalovanou, nakoľko medzi stranami sporu nebola uzavretá žiadna dohoda o zúžení bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ďalej poukázal na to, že počas manželstva do družstevného bytu investoval nemalé finančné prostriedky s presvedčením, že investuje do spoločného vlastníctva bytu so žalovanou. V tejto súvislosti odkázal na odpoveď právnickej kancelárie na jeho dotaz ohľadne nadobudnutia vlastníctva k bytu, ktorá preukazuje jeho tvrdenie ohľadom tejto otázky. Napadnuté uznesenie považoval za nespravodlivé, bez náležitého preskúmania všetkých okolností, ktoré dostatočne vysvetlil (s presvedčením, že bol na ňom spáchaný podvod) s tým, že bol svojvoľne odhlásený a vysťahovaný z bytu, pri čom došlo k zásahu do jeho osobných vecí, k odcudzeniu finančnej hotovosti a k zničeniu jeho vecí. Vyjadril presvedčenie, že žalovaná sa snaží zakryť svoju neveru a prezentovať ho ako násilníka, čo je v rozpore s jeho hodnotením na pracovisku, kde pracuje takmer 20 rokov. K odvolaniu pripojil Zápisnicu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 6.6.1997 s prílohou o výpočte mesačnej úhrady za byt, kópiu prvej strany zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu s uvedením nadobúdateľov - žalobcu aj žalovanej, kópiu prvej strany zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu s uvedením nadobúdateľa - žalovanej, Vyhlásenie o pristúpení k Zmluve o výkone správy zo dňa 27.6.2002, odpoveď z právnej poradne FICEK zo dňa 6.6.2016, výzvu na vypratanie bytu zo dňa 21.7.2016, odpoveď na výzvu na vypratanie bytu zo dňa 8.8.2016, spoločenské hodnotenie žalobcu vypracované odborovým zväzom pracovníkov školstva a vedy na Slovensku zo dňa 17.5.2016 a hodnotenie zamestnanca, kópie fotografií zobrazujúcich hnutelné veci.

4. Žalovaná sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcu vyjadrila po tom, čo jej to umožnil odvolací súd podľa § 329 ods. 1 druhá veta C.s.p., a to v podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 26.1.2017. Uviedla, že predmetný byt nadobudla s prvým manželom a po rozvode s ním sa stala výlučnou vlastníčkou členského podielu v bytovom družstve na základe vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou, v dôsledku čoho mala užívacie právo k bytu, pričom žalobcovi vzniklo iba odvodené užívacie právo k bytu titulom uzavretia manželstva s ňou. Ďalej uviedla, že Zápisnicu na OSBD v Pezinku dňa 6.6.1997 podpísal žalobca iba z dôvodu, že sa nemohla uvoľniť z práce, a to na základe jej žiadosti o prevedenie zmeny priezviska. V súvislosti so zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu poukázala na skutočnosť, že tvrdenia žalobcu o falšovaní písomností sú vážne a urážlivé s charakterom krivého obvinenia. Následne opísala skutočnosti ohľadom pomerov medzi stranami sporu počas manželstva a po jeho rozvode, ktoré vyústili aj do fyzického útoku žalobcu voči nej, o čom predložila Záznam o podaní oznámenia na Obvodnom oddelení PZ v Senci zo dňa 29.1.2016, po ktorom incidente bola nútená odísť z bytu k svojej matke. Vzhľadom na nevyhovujúce podmienky (aj pre maloletú dcéru) sa odhodlala vysťahovať žalobcu z bytu dňa 21.9.2016, o ktorom úmysle informovala aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senci. Na záver uviedla, že žalobca nemá k uvedenému bytu žiaden právny vzťah ani žiaden právny nárok, pričom odvodené užívacie právo, ktoré si nárokuje, mu zaniklo ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva s tým, že žalobca nikdy nebol členom družstva, nevlastnil členský podiel v bytovom družstve, na základe ktorého by mohol nadobudnúť od bytového družstva vlastnícke právo k predmetnému bytu. Zároveň upozornila, že k prevodu bytu do jej výlučného vlastníctva došlo síce za trvania manželstva so žalobcom, avšak úhrada kúpnej ceny v prospech bytového družstva za prevod vlastníctva (ako zostatková hodnota členského podielu v bytovom družstve) bola realizovaná z jej výlučných finančných prostriedkov. Umožnením vstupu žalobcu do bytu je obmedzením jej výlučného vlastníctva a užívacieho práva, čím by zároveň došlo k vystaveniu žalovanej a jej dcéry k opakovanej hrozbe fyzických a psychických atakov zo strany žalobcu. Na základe uvedeného žiadala, aby návrh na neodkladné opatrenie a odvolanie žalobcu súd v celom rozsahu zamietol. K vyjadreniu pripojila Dohodu o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva s bývalým manželom zo dňa 13.6.1990, Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 8.11.2002, Záznam o podaní oznámenia Obvodného oddelenia PZ v Senci zo dňa 29.1.2016, Oznámenie Mestského úradu Senec o odhlásení žalobcu z adresy D., T. XXXX/XX zo dňa 19.9.2016, Úradný záznam Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku, pracovisko Senec zo dňa 16.9.2016.

5. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, vychádzajúc z ust. § 379, § 380, § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa ust. § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1, 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

7. Z citovaných zákonných ustanovení možno jednoznačne vyvodiť, že právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav, vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. V Civilnom sporovom poriadku je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi sporovými stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku), a súčasne vyžaduje, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej (dočasnej) úpravy. Samotný nárok teda nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej úpravy pomerov, by bolo právo niektorej zo strán ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie meritórneho rozhodnutia, čo ale neoslabuje potrebu osvedčenia aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov.

9. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej umožniť mu vstup do bytu špecifikovaného v návrhu, zároveň uloženia povinnosti žalovanej strpieť bývanie žalobcu v predmetnom byte a zdržania sa všetkého, čo by viedlo k obmedzeniu alebo odňatiu jeho práva bývať v tomto byte. Pre úspech v tomto konaní bolo potrebné zo strany žalobcu (navrhovateľa neodkladného opatrenia) predovšetkým osvedčiť pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, v tomto prípade taký právny vzťah, ktorý by odôvodňoval jeho právo predmetný byt užívať. Návrh bol súdom prvej inštancie zamietnutý z dôvodu nesplnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, keď tento konštatoval, že pre nariadenie neodkladného opatrenia chýba právny základ s ohľadom na výlučné vlastníctvo žalovanej k bytu, ktoré mal v konaní preukázané. Odvolací súd sa v tomto smere plne stotožňuje so záverom vysloveným prvoinštančným súdom. Žalobca ničím nepreukázal taký vzťah k predmetnému bytu, ktorý by odôvodňoval jeho vlastnícke a ani užívacie (či iné) právo k bytu, keď ani z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že v čase uzavretia zmluvy

o prevode vlastníctva družstevného bytu bol členom družstva; naopak, z listinných dôkazov vyplýva, že jediným členom družstva bola žalovaná. Odvolací súd konštatuje, že nemožno z takto zisteného skutkového stavu veci vyvodiť pravdepodobnosť nároku žalobcu (ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana), keď z predložených dôkazov nevyplýva ani nesprávny postup pri prevode predmetného bytu do vlastníctva žalovanej.

10. Podporiac správny právny názor a postup súdu prvej inštancie, vychádzajúc z toho, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. Zároveň dáva do pozornosti, že za danej situácie, keď z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinných dôkazov založených v súdnom spise nemožno vyvodiť osvedčenie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi sporovými stranami, nie je možné poskytnutie procesnej prevencie súdom, a to aj v prípade akceptovania totožnej argumentácie žalobcu, uvedenej ako v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tak aj v odvolaní, nakoľko bez podloženia konkrétnych dôkazov možno jeho požiadavku na nariadenie neodkladného opatrenia chápať len ako subjektívne a hypotetické modelovanie alternatívnej situácie ústiacej do predpokladaných záverov, čo ale bez ďalšieho nemôže požívať ochrana zabezpečenú prevenciou súdu.

11. Odvolací súd na základe uvedeného odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 a § 262 ods.1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).